

Olimpiada Națională de Matematică

Etapă Județeană/a Sectoarelor Municipiului București, 2024

CLASA a XI-a – soluții

Problema 1. Se consideră matricea X ∈ M2(C) astfel încât X2023 = X2022. Demonstrați că X3 = X2.

Gazeta Matematică

Soluție. Notăm d = det(X) și t = tr(X). Din X2023 = X2022 rezultă d2023 = d2022, de unde obținem d ∈ {0, 1} ... 2p
Dacă d = 1, atunci matricea X este inversabilă, deci și matricea X2022 este inversabilă. Rezultă X = I2. Astfel, relația X3 = X2 este satisfăcută ... 1p
Dacă d = 0, atunci din ecuația caracteristică satisfăcută de matricea X, rezultă X2 = tX .. 1p
Avem Xn+1 = tnX, ∀ n ∈ N* (demonstrație prin inducție). Ca urmare, t2022X = t2021X, sau t2021(t - 1)X = O2, de unde t = 0 sau t = 1 sau X = O2 ... 1p
Dacă t = 0, atunci X2 = O2, deci X3 = X2 = O2. Dacă t = 1, atunci X2 = X, deci X3 = X2.
Dacă X = O2, atunci X3 = X2 = O2 ... 2p

Problema 2. Fie un număr natural p ≥ 2. Arătați că șirul (xn)n≥1, definit prin x1 = a > 0 și relația de recurență xn+1 = xn + [p/xn], n ∈ N*, este convergent și determinați limita sa în funcție de valorile parametrului a. Notăție: [x] reprezintă partea întreagă a numărului real x.

Soluție. Șirul (xn)n≥1 are termenii strict pozitivi (verificare prin inducție). Există k ∈ N* astfel încât xk > p. Astfel, dacă presupunem prin absurd că xn ≤ p, ∀ n ∈ N*, obținem xn+1 ≥ xn + 1, ∀ n ∈ N*, de unde xn ≥ a + n - 1, ∀ n ∈ N* (inducție). În particular, xp+1 ≥ a + p > p. Contradicție. Notăm k0 = min{k ∈ N* | xk > p}. Cum [p/x] = 0, ∀ x > p, deducem xn = xk0, ∀ n ≥ k0 (inducție), deci (xn)n≥1 este convergent, cu limn→∞ xn = xk0 ... 3p
Determinăm în mod explicit limita șirului (xn)n≥1 în funcție de valorile parametrului a > 0.

Cazul 1. a ∈ (p, ∞). Atunci limn→∞ xn = x1 = a ... 1p

Cazul 2. a ∈ (0, 1). Atunci x2 = a + [p/a] > [p/a] ≥ p, deci limn→∞ xn = x2 = a + [p/a] ... 1p

Cazul 3. a ∈ [1, p]. Termenul general al șirului este de forma xn = {a} + yn, unde {a} ∈ [0, 1) este partea fracționară a numărului a, iar yn ∈ N* (inducție). Avem (x - 1)(x - p) ≤ 0, pentru oricare x ∈ [1, p], de unde rezultă x + [p/x] ≤ x + p/x ≤ p + 1, pentru oricare x ∈ [1, p]. Prin urmare, dacă xn ∈ [1, p], atunci xn+1 ≤ p + 1 ... 1p

Atunci xk0 ∈ (p, p+1] ∩ {{a} + k | k ∈ N*}. Obținem limn→∞ xn = xk0 = { p + {a}, a ∈ [1, p] \ N
p + 1, a ∈ {1, 2, ..., p} } ... 1p

Problema 3. Fie $A \in \mathcal{M}_n(\mathbb{C})$ cu proprietatea $A^T = -A$, unde A^T este transpusa matricei A .

a) Dacă $A \in \mathcal{M}_n(\mathbb{R})$ și $A^2 = O_n$, arătați că $A = O_n$.

b) Dacă n este un număr natural impar și există $B \in \mathcal{M}_n(\mathbb{C})$ astfel încât matricea A este adjuncta matricei B , arătați că $A^2 = O_n$.

Soluție.

a) Fie $A = (a_{ij})_{1 \leq i, j \leq n}$ și $A^2 = (m_{ij})_{1 \leq i, j \leq n}$. Din $A^T = -A$, rezultă $a_{ji} = -a_{ij}$, pentru $i, j = 1, \dots, n$ (matricea A este antisimetrică) **1p**

Atunci $m_{ii} = \sum_{j=1}^n a_{ij}a_{ji} = -\sum_{j=1}^n a_{ij}^2$, $i = 1, \dots, n$. Dacă $A^2 = O_n$, atunci $m_{ii} = 0$, $i = 1, \dots, n$.

Cum $A \in \mathcal{M}_n(\mathbb{R})$, obținem $a_{ij} = 0$, pentru $i, j = 1, \dots, n$. Prin urmare $A = O_n$ **2p**

b) Conform ipotezei, $A = B^*$, unde B^* este adjuncta lui B . Cum n este impar, obținem $\det(A) = \det(A^T) = \det(-A) = (-1)^n \det(A) = -\det(A)$, de unde $\det(A) = 0$ **1p**

Rezultă $\det(BB^*) = \det(B) \cdot \det(B^*) = \det(B) \cdot \det(A) = 0$. Atunci, din relația $BB^* = \det(B)I_n$, deducem $\det(B) = 0$, deci $\text{rang}(B) \leq n - 1$ și $BB^* = O_n$ **1p**

Dacă $\text{rang}(B) \leq n - 2$, atunci toți minorii de ordin $n - 1$ ai matricei B sunt nuli, deci $B^* = O_n$. Prin urmare, $A^2 = (B^*)^2 = O_n$ **1p**

Dacă $\text{rang}(B) = n - 1$, atunci $B^* \neq O_n$, iar din inegalitatea rangurilor a lui Sylvester obținem $\text{rang}(B^*) \leq \text{rang}(BB^*) + n - \text{rang}(B) = 1$. Rezultă $\text{rang}(B^*) = 1$, de unde $(B^*)^2 = \text{tr}(B^*)B^*$. Dar $\text{tr}(B^*) = \text{tr}(A) = 0$ deoarece $a_{ii} = -a_{ii}$, $i = 1, 2, \dots, n$. Rezultă $A^2 = (B^*)^2 = O_n$ **1p**

Problema 4. Fie funcțiile $f, g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, unde f este continuă. Presupunem că, pentru oricare numere reale $a < b < c$, există un șir $(x_n)_{n \geq 1}$ convergent la b pentru care există $\lim_{n \rightarrow \infty} g(x_n)$ și are loc relația

$$f(a) < \lim_{n \rightarrow \infty} g(x_n) < f(c).$$

a) Dați un exemplu de astfel de funcții, pentru care g este discontinuă în orice punct real.

b) Arătați că, dacă g este monotonă, atunci $f = g$.

Soluție.

a) Considerăm funcțiile $f(x) = x$, $\forall x \in \mathbb{R}$, și $g(x) = \begin{cases} x, & x \in \mathbb{Q} \\ x + 1, & x \in \mathbb{R} \setminus \mathbb{Q} \end{cases}$. Funcția g este discontinuă în orice punct real. Fie numerele reale $a < b < c$. Există un șir $(x_n)_{n \geq 1}$ de numere raționale, convergent la b . Atunci $\lim_{n \rightarrow \infty} g(x_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} x_n = b \in (a, c) = (f(a), f(c))$ **2p**

b) Fie $b \in \mathbb{R}$ un punct de continuitate al funcției g . Demonstrăm $g(b) = f(b)$ prin reducere la absurd. Dacă $g(b) < f(b)$ atunci, pe baza continuității lui f în punctul b , există $a < b$ astfel încât $f(a) > g(b)$. Atunci, pentru oricare șir $(x_n)_{n \geq 1}$ convergent la b , avem $\lim_{n \rightarrow \infty} g(x_n) = g(b) < f(a)$, în contradicție cu ipoteza. Dacă $g(b) > f(b)$ atunci, pe baza continuității lui f în punctul b , există $c > b$ astfel încât $f(c) < g(b)$. Rezultă că, pentru oricare șir $(x_n)_{n \geq 1}$ care converge la punctul b , avem $\lim_{n \rightarrow \infty} g(x_n) = g(b) > f(c)$, în contradicție cu ipoteza. Deci $g(b) = f(b)$.

În concluzie, $g(x) = f(x)$ în orice punct $x \in \mathbb{R}$ în care funcția g este continuă **2p**

Funcția monotonă g admite limite laterale finite în orice punct $x \in \mathbb{R}$ **1p**

Fie $x \in \mathbb{R}$, arbitrar. Cum mulțimea punctelor de discontinuitate ale unei funcții monotone este cel mult numărabilă, pentru oricare $n \in \mathbb{N}^*$, există $u_n \in (x - 1/n, x)$ și $v_n \in (x, x + 1/n)$, puncte

de continuitate ale funcției g . Atunci $\lim_{t \nearrow x} g(t) = \lim_{n \rightarrow \infty} g(u_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} f(u_n) = f(x)$ și
 $\lim_{t \searrow x} g(t) = \lim_{n \rightarrow \infty} g(v_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} f(v_n) = f(x)$. Astfel, $\lim_{t \nearrow x} g(t) = \lim_{t \searrow x} g(t) = f(x)$, de unde, pe baza
 monotoniei lui g , rezultă $g(x) = f(x)$ **2p**
Observație. Funcția f este strict crescătoare pe \mathbb{R} .